

Arrest

nr. 157 418 van 30 november 2015
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 12 november 2014 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 28 oktober 2014 tot het opleggen van een inreisverbod (bijlage 13 sexes).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 2 juni 2015 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 8 juni 2015.

Gelet op de beschikking van 14 oktober 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 november 2015.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat F. JACOBS, die loco advocaat H. CHATCHATRIAN verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de rechtspleging

Verweerder verschijnt niet ter terechtzitting en is evenmin vertegenwoordigd. Blijkens het rechtspleging-dossier werd hij nochtans regelmatig opgeroepen voor de terechtzitting. Gelet op artikel 39/59, § 2, tweede lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) wordt hij derhalve geacht in te stemmen met het beroep. Deze vaststelling heeft evenwel niet tot gevolg dat de Raad het beroep ook automatisch dient in te willigen wanneer toch blijkt dat de vordering onontvankelijk is of de

voorwaarden voor toewijzing kennelijk niet zijn vervuld (cf. RvS 8 november 1999, nr. 83.348; RvS 20 maart 2001, nr. 94.124; 21 oktober 2005, nr. 150.057).

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoeker voert in een eerste en enig middel een schending aan van artikel 74/11 van de Vreemdelingenwet, van de materiële motiveringsplicht en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

2.2. Er dient op te worden gewezen dat overeenkomstig artikel 39/73, §2 van de Vreemdelingenwet aan de partijen bij beschikking van 2 juni 2015 de grond werd meegedeeld waarop de kamervoorzitter zich steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan worden verworpen.

2.3. Verzoeker richt op 8 juni 2015 een schrijven aan de Raad, waarin hij verzoekt te worden gehoord. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt verzoeker kenbaar het niet eens te zijn met de in de beschikking opgenomen grond (hij wordt overeenkomstig artikel 39/73, §3 van de Vreemdelingenwet immers geacht in te stemmen met deze grond wanneer hij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. RvS 26 juni 2013, nr. 224.092; Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25) en dit verzoek zodoende niet mag worden beschouwd als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop te worden gewezen dat het verzoek tot horen er niet toe strekt verzoeker de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift of – in voorkomend geval – de synthesememorie, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, §2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

2.4. In het proces-verbaal van terechtzitting van 12 november 2015 staat het volgende vermeld: *“De voorzitter zet de gronden uiteen van de beschikking die het voorwerp uitmaakt van de vraag om te worden gehoord. [...] De voorzitter wijst op het rechtsplegingsdossier waaruit blijkt dat in hoofde van de verzoekende partij 2 bijlagen 20 werden getroffen op 24/9/2014 en op 15/10/2014 waarbij de verzoekende partij 2 maal verklaarde van Russische nationaliteit te zijn terwijl de betwisting gaat over een beslissing waarin vastgesteld werd dat verzoeker een valse Litouwse identiteitskaart aanwendde. De verzoekende partij wenst te volharden.”*

2.5. Door louter aan te geven te volharden in zijn verzoekschrift, brengt verzoeker geen elementen aan die ertoe leiden anders te oordelen dan wat reeds in voornoemde beschikking van 2 juni 2015 werd aangegeven. De inhoud van de beschikking blijft daardoor overeind.

Het eerste en enige middel is ongegrond.

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig november tweeduizend vijftien door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA